

KSIENIEC (7) *sb m*

x- (4), kś- (2), ks- (1).

Pierwsze e pochylone, drugie prawdopodobnie jasne (tak w -ec).

sg N ksiéniec (2). ◊ G ksiénca (1). ◊ I ksiénc(e)m (1). ◊ L ksiénçu (3).

Sł stp notuje, Cn: ksiéniec, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Żołądek niektórych ryb lub wieloryba, wnętrzości; eventreum BartBydg; ventriculus quorundam piscium Cn (7) : BartBydg 52b; ktorego bydłęcia [wieprza] flák tylko/ á człowieczy żołądkiem zową: ábowiem rogáthego bydłá y zwierzá wśzelkiego zową flákiem/ á ryby zaś zową ksiénцем: ptáŕzy zową pępkem. SienLek 95v; Rąbiąc go [suma]/ nálezióno w nim w Kśiénçu trzy Kárpie Strum Q2v; On w Wielorybie Ionałzá rátował W xieńcu przemárłym cudownie záchował: Wyrwał z wnętrzości łákomego Smoká/ Swego Proroká. KlonFlis B3v, E4; Niech wpádnie iák do Xieńcá do Ionałzowego. KlonWor 31.

W przén (1) : Brdá sobá Wiłłę wípiera ná puńocy/ Iuż w xieńcu będąc czuie fię ná mocy. Dogadza mátká chočia łtárfza corze/ W byłtrym vporze. KlonFlis G2v

TZ